

Espectacles

Associació de Música

*Concert de guitarra
pel mestre En Miquel Llobet*

El dimarts prop passat tingué lloc, en la sala de La Alhambra, aquest concert, tercer del present curs.

El concert havia despertat un fort interès entre els aimants de la música per la raó de no haver-se oït mai a Granollers un concert selecte d'aquest popular instrument.

L'impresió general que feu el concert, fou de bona acollida, encara que, si hem d'ésser sincers, com procurem esser-ho sempre en aquestes cròniques musicals, hem de manifestar que l'agradosa satisfacció que demostraven, en eixir, els assistents al concert, oferia diversa intensitat. I és que l'instrument en sí és sentit i jutjat íntimament de molt diverses maneres, segons els peculiars gustos musicals i la predilecció de cada hu-

ço vol significar, naturalment, que a l'aficionat a la música popular i de matització senzilla i blana, la guitarra li ompla el sentiment. Pel contrari, els qui per damunt de tota mena d'instrument, volen fruir música moderna o clàssica, descriptiva o sentimental, romàntica o popular, la guitarra, i en general tots els instruments executats sols, no els acaben de fer vibrar el sentiment, que posen en tensió per a trobar-se en les condicions més propícies i favorables per a assimilar-se tota l'excelsitud d'aquest diví art.

I referint-nos especialment a la guitarra—instrument migeval importat pels alarbs en nostres terres— direm, com expressió de conjunt, que és un instrument fonament sentimental, arrencant aquest sentiment de la eterna i sempre inspiradíssima massa popular. Per això, en el concert que executà el pulcre Mi-

quel Llobet, interessaren sobremanera i fins per damunt de les obres clàssiques de Mozart i Chopin, que interpretà magistralment, totes aquelles obres que, com la dels compositors populars Sor i Tàrraga, profundes coneixedors de l'instrument, vibraren intensament i pregona dels dits maravillosos de l'artista, fent acostar el sentiment dels oients a l'ànima pura que ix del poble a tots els indrets del món.

I volem fer notar a nostres llegidors una circumstància especial que ofereix la guitarra, que indubtablement li resta mèrit artístic i fins simplement musical. Ens referim al soroll ingrat que es sobreposa a l'expressió sonora de l'instrument, produït en relliscar el dit de l'artista per les cordes metàl·liques, sempre que sense fer salts en els trasts ha de produir sonoritats cromàtiques amb escala musical o sense. Es un detall que ens oferiren quasi bé totes les obres interpretades que tenen qualche volada artística, i en canvi deixàrem d'observar-la en aquelles al-

tres que, per ésser llurs autors excel·lents mestres de guitarra, a ben segur que instintivament la llur inspiració musical s'era compenetrada amb l'especial i característica expressió de l'instrument.

I ja analitzades les causes que al nostre parer ocasionaren la diversitat de criteris dels assistents al concert, en apreciar la més alta o baixa valor artística de la guitarra, com instrument capaç de delectar un públic selecte i intel·ligent, diem que el concert agradà força a la nombrosa concurrència que hi assistí.

De totes les obres, fou l'inspiradíssim «Somni» del malaguanyat Tàrraga, l'obra que impressionà més. Després, i en ordre correlatiu, les variacions sobre la Jota aragonesa d'en Arcas-Llobet; les obres d'en Sor; les harmonitzacions del propi guitarrista, de les cançons catalanes «La filla del marxant» i «El mestre»; les obres d'Albéniz i Granados; el delicadíssim «Andante» de Mozart i el conegut «Nocturn» de Chopin. Per fi, dugues massurques de concert i dugues obres de De Falla, que presentaven sonoritats ben dissemblants i extranyament escaïentes.

De l'interpretació, no'n parlem. Una pulcritud i justesa admirables. Un sentiment d'expressió gens comú en els pocs artistes que a aquest instrument es dediquen. Prova de tot ço que comuniquem, fou la xardorosa ovació que a cada composició es tributava a l'artista, sobre tot a l'acabament de les tres parts en que es dividia el programa. Les insistents aclamacions del públic obligaren a en Llobet interpretar, fora de programa, la popular cançó «El testament d'Amèlia», harmonitzat pel concertista.

La concurrència, com hem dit, nombrosa, quasi tota l'Associació en pes i veient-s'hi moltes senyores, que, per fi, sembla que es decideixen assistir a aquestes selectes manifestacions d'art i cultura.

També hi veiérem bon nombre de cares noves, nous socis de l'Associació, prova palesa de l'enraigament que pren i pel

Antiga Sabateria Roca

de
RAMÓN XICOTA

Plaça Constitució, 25

Calçats, últims models, de totes classes
ESPECIALITAT EN CALÇAT A MIDA

Sabates per a futbol

Fabricació pròpia

RECOMANABLES

per la seva duració i lleugeresa

PREUS

Pell de 1.ª Negra i fosca. **26 ptes.**
Pell de 1.ª al crom. **23 »**
Pell negra des de **19 »**

TOSILASA

PASTILLES
O AIXAROP

Es aquest l'específic recomanat pels metges més eminents
i el més apreciat pels malalts, per a combatre amb èxit segur

Grip : Refredats : Bronquitis
Pneumonies : Coqueluche
i Catarros

Premiat amb Medalla d'or
a Buenos Aires l'any 1910

Demani's a totes les Farmàcies i Drogueries